

A fogak szobrásza

KOROKNAI EDIT

Fehér gipszfej a rendelőben, a lakásban arc – márványból. A kapu fölött tábla: „Dr. Kövér József, fog- és szájbetegségek orvosa”.

A fogak szobrásza.

Hogyan ment fogorvosnak? Az egyik teszt azt sugallta: jó a kezügyessége, a másik szerint olyan fejlett a logikai képessége, hogy legyen ügyvéd. Belső készítés, gimnáziumi döntés, egyetemi évek, szakmai irányítás: fogorvos lett. Vidékre jár. Nyíracsadra mindennap, gyakorló fogorvos. Vagyis a mindennap „menő” eseteket oldja meg.

Milyen a „fogorvosság”? Gyakorlati szakma: a fogorvos két kezével dolgozik, s – különösen vidéken – egyedül van, egyedül dönt; konzultációs lehetőség hiányában fokozottan felelősségteljes szakma ez.

Milyen a jó fogorvos? Az ismérvek között rangsort nem érdemes felállítani, de feltétlen szükséges hozzá egyfelől kezügyesség – kicsi helyen, 1 centiméter átmérőjű tükrőből kell dolgozni, a szájüreg szűk –, szakmai tudás, gondolko-

ket pedig önkéntesen délután kezeli. Mindemellett a fogszabályozást is megoldja.

Alapos s megszállott: ami fogat csak lehet, megment: sokat gyökérkezel ezért, hiszen a foghúzás maradandó károsodást okoz. A munkaidőt nem veszi parancsnak, mindig a napi betegszám határozza azt meg: „a megjelenteket kezelni kell”. És mint sokaknak, neki is van magánrendelése, de az teljesen külön dolog. „Ez egy olyan szakma, amelyhez meg tudja teremteni az orvos magának a háttérét, nem kell labor, a beteg lábbon haza tud menni.”

Fogorvos vidéken, magánorvos itthon, és még van ideje: szobrászkodik. „Korábban irodalommal foglalkoztam, kis drámákat írtam, de ez az egyetemi évek alatt megszűnt; gipsztömbből kellett fogat faragni, majd mikor oktattam, próbálkoztam más formákkal. Aztán itthon folytattam, sorozatosan kezdtem „gyártani” a szobrokat. Most már dolgozom kővel, bronzal, zöldgránittal, márvánnyal. Téma? Először úgy jött, hogy gondoltam valami jelenségre, problémára, érzésre. Az ember megpróbál-

ja „provokálni” magát, de nehezen lehet. Ha nem jön az úgynevezett ihlet, akkor gondolkodom, bizonyos dolgokat elemzek. Olvasmányélményeim feltétlenül motiválnak.”

Számos a figurális alkotása: kezek (Diktatúra: ököl nyomja össze az agyvelőt), fejek (osztott arc, Beckett mondása alapján: „bennem két pojáca lakozik”), alakok. Egyértelmű, illetve elgondolkodtató, talányos figurák. 29 évesen kezdte, hét év során eljutott odáig, hogy egy második, de már igazi kiállítást rendezzen. Önmagának is bizonyít, de „az a lényeg, hogy csak hobbiból csinálom”. Mellesleg festeget is, de a

három dimenzió, a tér felé sokkal több készletet érez.

Fogorvos – és farag. A kettő viszonya? „A fogászatba viszek egy kis szobrászkodást: a rágófelület kialakítás, a csiszolgatás, egy kis csücsök, barázda által. Azaz megpróbálom rekonstruálni, visszaadni a fog régi alakját.”

Egy-két szoborból pedig élethű fogsor „vicsorit”. Fogorvos és farag, a kettő együtt. A fogak szobrásza...

Amelyik fog megmenthető, azt megmenti

Fotó: Szőke Emese

dási képesség, emberség, empátia. Ezek nélkül jól nem dolgozhat és nem érezheti magát. S a lelkiismeretesség: „amikor magamra zárom az ajtót, azt csinálom, amit akarok. Ha emberileg nem lennék stimulálva, hogy csak jót tegyek, akkor veszve minden.”

A rendelési idő ötöde iskola fogászat: a kicsik délelőtt járnak hozzá, ötödikbe úgy engedi őket, hogy minden rossz – maradandó – foguk be van tömve, a felsőso-